

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobců: **a) L. M., b) nezletilý D. M.**, zastoupený zákonnou zástupkyní a), oba státní příslušnost Ukrajina, oba právně zastoupeni Mgr. Zuzanou Kratěnovou, advokátkou se sídlem Baškirská 1404/1, Praha 10 – Vršovice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí ze dne 17. 12. 2015, č. j. OAM-415/ZA-ZA05-LE23-2015, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2017, č. j. 49 Az 5/2016 – 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í

[1] Včas podanou kasační stížností napadli žalobci v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2015. Tímto rozhodnutím nebyla žalobcům udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Při posouzení věci vycházel soud z následujícího skutkového stavu.

[2] Žalobkyně a) podala dne 30. 4. 2015 jménem svým a jménem žalobce b) žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Na území ČR přicestovala dne 28. 2. 2015 na pozvání manžela, který zde žije na základě povolení k dlouhodobému pobytu. Svoji vlast opustila, neboť neměla kde bydlet, protože její manžel dům na Ukrajině prodal, aby mohl koupit dům v České republice. Také zde měla problémy se svým bývalým přítelem, který se vrátil z války a vyhrožoval jí, protože se zatím vdala a má dítě. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že jí skončilo vízum na pozvání a chce v ČR zůstat legálně. Má vysokoškolské vzdělání, její zdravotní stav i stav dítěte je dobrý. Nikdy nebyla členem žádné politické strany ani jiné organizace, nikdy proti ní nebylo vedeno trestní stíhání. Na Ukrajině žila v západní části státu v Černovické oblasti.

[3] Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl krajský soud k závěru, že u žalobců nejsou dány žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, rozhodnutí žalovaného proto vyhodnotil jako zákonné.

[4] Kasační stížnost podali žalobci (dále jen stěžovatelé) z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písmeno a) a b) s. ř. s. Konkrétně namítali, že soud nezjistil všechny rozhodné skutečnosti ohledně vnitřního ozbrojeného konfliktu na Ukrajině a také se nedostatečně zabýval tím, zda jsou ukrajinské orgány skutečně schopny poskytnout stěžovatelce a) ochranu před vyhrůžkami jejího bývalého přítele. Stěžovatelům tak měla být poskytnuta minimálně doplňková ochrana podle § 14 a) zákona o azylu. Navrhli proto, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Důvody přijatelnosti kasační stížnosti stěžovatelé neuvedli.

[5] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k projednání kasační stížnosti, musel posoudit otázku její přijatelnosti.

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[7] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1Azs 13/2006 – 39 přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

[8] Stěžovatelé v kasační stížnosti nepředestřeli žádnou otázku, která by měla obecnější přesah a k níž by se měl Nejvyšší správní soud vyslovit za účelem sjednocování judikatury; takovou otázku nenalezl soud ani z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto podle § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[9] Za výše uvedených okolností žádný nemá z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 2. srpna 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu